

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen)

den 27 november 2018*

”Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar och uppgifter som rör ett beslut av kommissionen att säga upp ett ’avtal om samförstånd och anslutning till Team Europe’ – Nekad tillgång – Invändning som avser skydd för privatlivet och skydd för enskilda – Skydd av personuppgifter – Förordning (EG) nr 45/2001 – Nekad överföring – Artiklarna 7, 47 och 48 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar”

I de förenade målen T-314/16 och T-435/16,

VG, i egenskap av universalarvinge till **MS**, inledningsvis företrädd av advokaterna L. Levi och M. Vandebussche, därefter av L. Levi,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av F. Clotuche-Duvieusart och A.-C. Simon, därefter av F. Clotuche-Duvieusart och B. Mongin, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående dels en talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 2 februari och den 19 april 2016 att avslå **MS**:s ansökan om tillgång till handlingar som rör honom och av den 16 juni 2016 att avslå **MS**:s ansökan om att till honom överföra de personuppgifter som rör honom och som finns i de handlingar som avses med ansökan om tillgång till handlingar, dels en talan med stöd av artikel 268 FEUF om skadestånd för den skada **MS** anser sig ha lidit till följd av att han inte beviljats denna tillgång eller överföring,

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová samt domarna V. Valančius och U. Öberg (referent),

justitiesekreterare: handläggaren G. Predonzani,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 6 mars 2018,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

I. Bakgrund

A. Faktiska omständigheter innan talan väcktes

- 1 MS var medlem i nätverket Team Europe mellan den 20 juli 2011 och den 10 april 2013.
- 2 Nätverket Team Europe är ett lokalt kommunikationsnätverk vars huvudsakliga syfte är att biträda Europeiska kommissionens representationer i deras kommunikation angående europeisk politik på lokal nivå och vars medlemmar agerar som föreläsare, moderatorer, evenemangsledare och experter på kommunikation.
- 3 Medlemmarna i nätverket Team Europe är knutna till Europeiska unionen, företrädd av kommissionen, genom ett "avtal om samförstånd och anslutning till Team Europe" (nedan kallat avtalet om samförstånd). Detta avtal ger varje part rätt att, när som helst, skriftligt säga upp detta avtal utan att några andra villkor behöver vara uppfyllda. I avtalet anges även att dessa medlemmar inte avlönas av kommissionen. Det anges också att medlemmarna deltar ideellt, men att de under vissa omständigheter kan ta emot ersättning för sina utlägg eller en rimlig ersättning från organisatörerna för de evenemang de deltar i.
- 4 Den 10 april 2013 kontaktade chefen för kommissionens representation i Frankrike (nedan kallad representationen) MS per telefon, efter att det inkommit ett klagomål angående MS olämpliga uppträdande från kvinnor som deltagit i en konferens eller en workshop inom nätverket Team Europe. Till följd av detta samtal informerade kommissionen skriftligen MS om att kommissionen avbröt MS:s samarbete med nätverket med omedelbar verkan, i enlighet med avtalet om samförstånd.
- 5 Den 6 juni 2013 lämnade MS in ett klagomål till Europeiska ombudsmannen mot kommissionens beslut att avbryta hans samarbete med nätverket Team Europe.
- 6 Under förfarandet vid ombudsmannen informerades MS om att kommissionen hade grundat sitt beslut av den 10 april 2013 att avbryta hans samarbete med nätverket Team Europe på tre dokument, nämligen, för det första, ett klagomål från en person som deltagit i en av de konferenser som organiserats av nätverket Team Europe (nedan kallad X), för det andra, ett e-postmeddelande som han skickat till X (med kopia till Y, en annan person) och, för det tredje, en skriftväxling mellan honom och X på ett socialt nätverk (nedan kallade de omtvistade handlingarna). Han informerades dessutom om att kommissionen hade gjort gällande att det gedigna underlaget i akten hade stärkts av nya uppgifter som framkommit under ärendets handläggning. Flera av de anställda vid representationen hade nämligen uppgett för sin styrelse att flera tjänstemän vid generaldirektoratet (GD) Kommunikation vid denna institution, varav två arbetade vid representationen och två arbetade i Bryssel (Belgien) (nedan kallade kommissionens tjänstemän), redan år 2013 hade varit måltavlor för MS:s olämpliga kommentarer (nedan kallade de omtvistade vittnesmålen). Kommissionen hade inte låtit MS få ta del av vare sig handlingarna eller de omtvistade vittnesmålen.
- 7 Genom beslut av den 19 november 2015 förklarade Ombudsmannen sin utredning med avseende på det klagomål som ingetts av MS avslutad. I detta beslut fann ombudsmannen bland annat att handläggningen varit bristfällig, eftersom kommissionen inte på lämpligt sätt hört MS eller gjort en tillräckligt noggrann bedömning av omständigheterna innan den fattade sitt beslut den 10 april 2013 att avbryta MS samarbete med nätverket Team Europe. Kommissionen vidtog inte någon åtgärd med avseende på MS till följd av detta klagomål eller ombudsmannens beslut.

- 8 Genom skrivelse av den 18 december 2015 skickade MS till chefen för representationen, med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43), en ursprunglig ansökan om tillgång till handlingar och till de omtvistade vittnesmålen samt till namnen på de personer som avgett dessa vittnesmål.
- 9 Genom skrivelse av den 2 februari 2016 avslag generaldirektören för kommissionens GD "Kommunikation", efter samråd med X, som beskrevs som den som upprättat de omtvistade handlingarna, MS:s ansökan om tillgång till dessa handlingar (nedan kallat beslutet av den 2 februari 2016). Detta avslag grundades på det undantag som föreskrivs i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001 om skydd för den enskildes privatliv och integritet, eftersom de omtvistade handlingarna innehöll vissa personuppgifter som avsåg utomstående och det inte styrkts att det var nödvändigt för MS att få tillgång till dessa uppgifter och att ett utlämnande inte skulle skada dessa utomstående personers berättigade intressen. Med avseende på ansökan om tillgång till de omtvistade vittnesmålen tillade kommissionen att dessa vittnesmål inte lagts till grund för dess beslut av den 10 april 2013 att avbryta MS:s samarbete med nätverket Team Europe.
- 10 Genom skrivelse av den 19 februari 2016 ingav MS en bekräftande ansökan, i vilken han motiverade sitt behov av att få tillgång till de omtvistade handlingarna och angav skälen till att en sådan tillgång inte skulle skada utomståendes legitima intressen. I denna bekräftande ansökan framställde han även en begäran om överföring av de personuppgifter som rörde honom i de omtvistade handlingarna (nedan kallade de omtvistade personuppgifterna), med stöd av artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).
- 11 Genom beslut av den 19 april 2016 besvarade kommissionens generalsekreterare den bekräftande ansökan (nedan kallat beslutet av den 19 april 2016). Generalsekreteraren uppgav att de omtvistade vittnesmålen inte kunde lämnas ut till MS eftersom de inte skrivits ned i en handling. Generalsekreteraren avslag MS:s ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna med stöd av de undantag som anges i artikel 4.1 b och 4.2 andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001 avseende skyddet för den enskildes privatliv och integritet och skyddet för rättsliga förfaranden. I detta beslut angav generalsekreteraren vidare att ansökan om överföring av de omtvistade personuppgifterna inte omfattades av tillämpningsområdet för förordning nr 1049/2001 och att ansökan skulle överlämnas till GD "Kommunikation", den enhet som var behörig att besvara ansökan.
- 12 Genom skrivelse av den 16 juni 2016 avslag chefen för representationen ansökan om överföring av de omtvistade personuppgifterna (nedan kallat beslutet av den 16 juni 2016). Chefen för representationen ansåg att det "med beaktande av den meningsskiljaktighet som ... [förelåg] mellan [MS] och de personer som nämndes i [de omtvistade] vittnesmålen, [framgick] att dessa personer [hade] framfört legitima skäl för sina farhågor att deras personliga intressen skulle lida skada" och att det, i syfte att skydda dessa personers rättigheter och friheter, inte var möjligt att lämna ut dessa personuppgifter till MS.
- 13 MS vände sig även till Europeiska datatillsynsmannen, med stöd av artikel 20.3 och 20.4 i förordning nr 45/2001. Europeiska datatillsynsmannen beslutade, genom beslut av den 3 februari 2017, att vilandeförklara detta ärende i avvaktan på att domar meddelas i förevarande mål.

B. Faktiska omständigheter sedan talan väckts

- 14 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 19 juli 2016 väckte MS talan och yrkade att tribunalen ska förplikta kommissionen att betala skadestånd med anledning av kommissionens beslut av den 10 april 2013 att avsluta MS:s samarbete med nätverket Team Europe. Talan registrerades under målnummer T-17/16.
- 15 Genom beslut av den 31 maj 2017, MS/kommissionen (T-17/16, ej publicerat, EU:T:2017:379), avvisade tribunalen MS:s talan om skadestånd, med motiveringen att saken i målet var av avtalsrättslig art och således inte, i avsaknad av en skiljedoms klausul, omfattades av tribunalens behörighet.
- 16 MS överklagade detta beslut den 5 januari 2018.

II. Förfarande och parternas yrkanden

- 17 Genom handlingar som inkom till tribunalens kansli den 15 juni och den 1 augusti 2016 ansökte MS om rättshjälp.
- 18 Tribunalens ordförande beviljade MS rättshjälp och förordnade en advokat genom beslut av den 30 september respektive den 28 november 2016.
- 19 Genom ansökningar som inkom till tribunalens kansli den 15 och den 22 december 2016 väckte MS talan, som registrerades med målnumren T-314/16 och T-435/16.
- 20 I mål T-314/16 förelade tribunalen, genom beslut av den 6 juli 2017, med tillämpning av artiklarna 91 c, 92.1 och 104 i tribunalens rättegångsregler, kommissionen att inge alla de handlingar som låg till grund för dess beslut av den 10 april 2013 att avsluta MS deltagande i nätverket Team Europe.
- 21 Den 14 juli 2017 ingav kommissionen de omtvistade handlingarna och begärde att de skulle behandlas konfidentiellt i förhållande till MS. I enlighet med artikel 104 i rättegångsreglerna kommunicerades inte dessa handlingar med MS.
- 22 På förslag av referenten beslutade tribunalen (första avdelningen) att inleda den muntliga delen av förfarandet och förelade, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna, kommissionen att besvara ett antal frågor. Kommissionen efterkom detta föreläggande inom den utsatta fristen.
- 23 Genom beslut av ordföranden på tribunalens första avdelning av den 30 januari 2018 förenades målen T-314/16 och T-435/16 vad gäller den muntliga delen av förfarandet och den slutliga domen, i enlighet med artikel 68 i rättegångsreglerna.
- 24 Den 19 februari 2018 upplyste MS:s advokat tribunalens kansli om att MS hade avlidit. Därefter informerades tribunalen om att sökanden, VG, i sin egenskap av universalarvinge till MS, hade beslutat att driva respektive talan vidare.
- 25 Sökanden, i sin egenskap av universalarvinge till MS, har i mål T-314/16 yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara beslutet av den 2 februari 2016, genom vilket MS:s ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna avlogs, och beslutet av den 19 april 2016, genom vilket detta avslag bekräftades,
 - förplikta kommissionen att betala skadestånd för ideell skada, uppskattad till 20 000 euro, som MS påstås ha lidit till följd av beslutet att inte ge honom tillgång till de omtvistade handlingarna, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 26 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden, i sin egenskap av universalarvinge till MS, att ersätta rättegångskostnaderna.
- 27 Sökanden, i sin egenskap av universalarvinge till MS, har i mål T-435/16 yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara beslutet av den 16 juni 2016, genom vilket MS:s ansökan om att dessa personuppgifter skulle överföras till honom avslogs,
 - förplikta kommissionen att betala skadestånd för ideell skada, uppskattad till 20 000 euro, som MS påstås ha lidit till följd av beslutet att inte överföra de omtvistade personuppgifterna till honom, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 28 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden, i sin egenskap av universalarvinge till MS, att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

A. Kommissionens yrkande i mål T-435/16 att tribunalen ska förklara att det saknas anledning att döma i saken

- 29 Vid förhandlingen gjorde kommissionen gällande att ändamålet för talan i mål T-435/16 förfallit till följd av MS:s bortgång och att det därför inte längre finns anledning att döma i saken. I artikel 2 a i förordning nr 45/2001 definieras en registrerad som ”en identifierad eller identifierbar fysisk person”, vilket innebär att förordningen inte är tillämplig på avlidna personer och att de rättigheter som MS åberopat inte kan övergå till en annan person.
- 30 Kommissionen har i huvudsak gjort gällande att sökanden, i sin egenskap av universalarvinge till MS, på grund av MS:s bortgång inte längre har något intresse av utgången av tvisten.
- 31 I detta hänseende framgår det av rättspraxis att en talan om ogiltigförklaring som väckts av den som en rättsakt riktar sig till kan övertas av dennes universalsuccessor, bland annat när en fysisk person avlider (se beslut av den 12 juli 2016, Yanukovych/rådet, T-347/14, EU:T:2016:433, punkt 67 och där angiven rättspraxis). En universalsuccessor kan driva vidare en talan om skadestånd för den ideella skada som den avlidne påstås ha lidit, under förutsättning att den avlidne väckt denna talan innan han eller hon avled, så att talan ingick i den avlidnes kvarlåtenskap vid tidpunkten för arvet.
- 32 Det följer även av fast rättspraxis att en sökandes berättigade intresse av att få saken prövad ska bestå fram till domstolsavgörandet, vid äventyr av att det annars fastställs att det saknas anledning att döma i saken, vilket förutsätter att utgången av talan kan medföra en fördel för den som väckt den (se beslut av den 12 juli 2016, Yanukovych/rådet, T-347/14, EU:T:2016:433, punkt 67 och där angiven rättspraxis).

- 33 I förevarande fall, såsom angetts i punkt 24 ovan, avled MS efter att han väckt förevarande talan i de båda målen och hans ombud har angett att sökanden, i egenskap av universalarvinge till sin avlidne son, har framställt önskemål om att överta respektive talan. I samband med detta har ombudet företett en skriftlig förklaring från sökanden i detta hänseende, den officiella dödsattesten och sökandens identitetskort.
- 34 Talan i mål T-435/16 syftade särskilt till att MS skulle få till stånd en överföring av de omtvistade personuppgifterna och skadestånd för den ideella skada han påstod sig ha lidit till följd av att kommissionen avlog hans ansökan om överföring. Det är ostridigt att dessa personuppgifter avsåg MS olämpliga uppträdande i samband med hans samarbete med nätverket Team Europe (se punkt 4 ovan) och var av en sådan art att de kunde skada, bland annat, MS:s anseende och heder, såsom medarbetare i detta nätverk. Det är för övrigt ostridigt att dessa uppgifter har legat till grund för kommissionens beslut av den 10 april 2013 att avsluta MS:s samarbete med detta nätverk (se punkt 6 ovan).
- 35 Under dessa omständigheter och eftersom universalsuccessorn till MS, såsom har angetts i punkt 31 ovan, har rätt att driva målet vidare, har hon – trots MS:s bortgång – behållit sitt berättigade intresse av att få saken prövad, i syfte att få beslutet av den 16 juni 2016, genom vilket MS:s ansökan om att de omtvistade personuppgifterna skulle överföras till honom, ogiltigförklarat och erhålla skadestånd för den ideella skada som MS påstår ha lidit till följd av att kommissionen avlog hans begäran om att överföra dessa uppgifter till honom.
- 36 Under dessa omständigheter kvarstår sökandens intresse av att driva talan vidare i mål T-435/16, i sin egenskap av universalarvinge till MS, trots MS:s bortgång.
- 37 Kommissionens yrkande i mål T-435/16 att tribunalen ska förklara att det saknas anledning att döma i saken kan således inte vinna bifall.

B. Prövning i sak

1. Yrkandena om ogiltigförklaring

a) Yrkandet om ogiltigförklaring av besluten av den 2 februari och den 19 april 2016, i den del de innebar att MS:s ansökan om tillgång till de omtvistade vittnesmålen avlogs

- 38 Möjligheten för en unionsinstitution att bevilja en begäran om tillgång till handlingar som innehas av institutioner i den mening som avses i artikel 2.3 i förordning nr 1049/2001 förutsätter givetvis att de handlingar som anges i begäran existerar (dom av den 2 oktober 2014, Strack/kommissionen, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, punkt 38, se även dom av den 11 juni 2015, McCullough/Cedefop, T-496/13, ej publicerad, EU:T:2015:374, punkt 49 och där angiven rättspraxis).
- 39 Det följer av rättspraxis att institutionernas förklaringar om att begärda handlingar inte existerar ska presumeras vara lagenliga. Följaktligen föreligger det en presumtion för att förklaringen är korrekt. Det rör sig dock om en motbevisbar presumtion som sökanden, i sin egenskap av universalarvinge till MS, kan bryta genom att åberopa relevanta och samstämmiga uppgifter (se dom av den 11 juni 2015, McCullough/Cedefop, T-496/13, ej publicerad, EU:T:2015:374, punkt 50 och där angiven rättspraxis).
- 40 I förevarande fall har kommissionen, i sitt beslut av den 2 februari 2016, avslagit ansökan om tillgång till de omtvistade vittnesmålen genom att åberopa undantaget i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001 och genom att förklara att den inte beaktat dessa vittnesmål när den fattade sitt beslut

av den 10 april 2013 att avsluta sökandens samarbete med Team Europe. Kommissionen gjorde vidare, i sitt beslut av den 19 april 2016, gällande att de omtvistade vittnesmålen inte skrivits ned i en handling.

- 41 Som svar på en av tribunalen vidtagen åtgärd för processledning bekräftade kommissionen att den "inte förfoga[de] över någon skriftlig uppteckning av dessa vittnesmål ... och således inte inneha[de] några handlingar som innehöll de omtvistade vittnesmålen". Mot bakgrund av denna förklaring och det förhållandet att sökanden, i sin egenskap av universalarvinge till MS, inte har företett någon bevisning som kan bryta presumtionen för att denna förklaring är lagenlig och korrekt, finns det i förevarande fall inte tillräckliga skäl för att ifrågasätta denna förklaring.
- 42 Yrkandet om ogiltigförklaring av besluten av den 2 februari och den 19 april 2016, i den del de innebar att MS:s ansökan om tillgång till de omtvistade vittnesmålen avslogs, ska således ogillas, utan att det är nödvändigt att pröva huruvida yrkandet om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning i den del det avser beslutet av den 2 februari 2016.

b) Yrkandet om ogiltigförklaring av besluten av den 2 februari och den 19 april 2016, i den del de innebar att MS:s ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna avslogs

- 43 Sökanden har, i sin egenskap av universalarvinge till MS, åberopat två grunder till stöd för detta yrkande om ogiltigförklaring. Den första grunden avser ett åsidosättande av artiklarna 2 och 4.1 b i förordning nr 1049/2001 och av artiklarna 2 och 4.2 andra strecksatsen i samma förordning. Den andra grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, rätten till försvar och principerna om respekt för privatlivet och proportionalitet.

1) Den första grundens första del: Åsidosättande av artiklarna 2 och 4.1 b i förordning nr 1049/2001

- 44 Sökanden har gjort gällande att även om de omtvistade handlingarna innehåller personuppgifter avseende X och andra utomstående, har kommissionen inte visat att ett utlämnande av de aktuella handlingarna konkret och faktiskt skulle undergräva skyddet för X:s privatliv och integritet eller skyddet för privatlivet och integriteten för andra utomstående som nämns i dessa handlingar.
- 45 Sökanden, i sin egenskap av universalarvinge till MS, har vidare gjort gällande att det inte finns någon risk för utomståendes legitima intressen och motiverat detta med att "syftet med förfarandet [är att] återställa sanningen och återupprätta MS:s heder". Sökanden har tillagt att kritik endast riktas mot MS, vilket innebär att ett utlämnande av de omtvistade handlingarna inte kan undergräva skyddet för X:s privatliv och integritet eller skyddet för privatlivet och integriteten för andra utomstående som också omnämns i handlingarna.
- 46 I detta hänseende har sökanden, i sin egenskap av universalarvinge till MS, hänvisat till att ombudsmannen, i punkt 32 i sitt förlikningsförslag, redan konstaterat att kommissionen "inte [hade] lagt fram någon bevisning för att det fanns någon verklig risk för ... [X:s] legitima intressen".
- 47 Sökanden, i sin egenskap av universalarvinge till MS, har även gjort gällande att hon visat att det är nödvändigt att de omtvistade personuppgifterna överförs enligt artikel 8 b i förordning nr 45/2001. Enligt sökanden är de omtvistade handlingarna nödvändiga för att förstå de beskyllningar kommissionen framfört mot MS och kommissionens beslut av den 10 april 2013 att avbryta MS:s samarbete med nätverket Team Europe samt för att visa att kommissionens beskyllningar saknar grund. Sökanden har förklarat att MS redan förfogade över den skriftväxling som förekommit mellan MS och X på ett socialt nätverk och via e-post, men att han bestred att de omtvistade handlingar som han inte fått tillgång till var äkta.

- 48 Sökanden har slutligen, med hänvisning till domen av den 22 maj 2012, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen (T-300/10, EU:T:2012:247, punkt 107), gjort gällande att de omtvistade handlingarna inte blir offentliga om de lämnas ut med stöd av förordning nr 1049/2001.
- 49 Tribunalen erinrar, för det första, om att förordning nr 1049/2001, såsom anges i skäl 4 och artikel 1 i förordningen, syftar till att allmänheten ska ha största möjliga tillgång till institutionernas handlingar (se dom av den 21 juli 2011, Sverige/MyTravel och kommissionen, C-506/08 P, EU:C:2011:496, punkt 73 och där angiven rättspraxis).
- 50 I enlighet med artikel 2.3 i förordning nr 1049/2001 ska bestämmelserna om allmänhetens tillgång till handlingar tillämpas på alla handlingar som finns hos kommissionen, det vill säga alla handlingar som upprättats eller mottagits och som innehas av institutionen, inom samtliga Europeiska unionens verksamhetsområden.
- 51 Eftersom förordning nr 1049/2001 syftar till att garantera att var och en får tillgång till handlingar blir en handling som lämnats ut med stöd av dessa bestämmelser offentlig (dom av den 21 maj 2014, Catinis/kommissionen, T-447/11, EU:T:2014:267, punkt 62, och dom av den 15 juli 2015, Dennekamp/parlamentet, T-115/13, EU:T:2015:497, punkt 67).
- 52 Det är riktigt att tribunalen redan har konstaterat att det inte är möjligt att avslå en ansökan om utlämnande av personuppgifter – med motiveringen att utlämnandet undergräver skyddet för den enskildes privatliv och integritet – när personuppgifterna endast avser den som ansökt om tillgång till handlingarna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 maj 2012, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, T-300/10, EU:T:2012:247, punkterna 107–109, och dom av den 12 maj 2015, Unión de Almacenistas de Hierros de España/kommissionen, T-623/13, EU:T:2015:268, punkt 91).
- 53 Denna rättspraxis är emellertid, tvärt emot vad sökanden har gjort gällande, inte tillämplig i förevarande fall, eftersom de omtvistade handlingarna innehåller personuppgifter som inte endast avser MS.
- 54 Det framgår nämligen uttryckligen av domen av den 22 maj 2012, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen (T-300/10, EU:T:2012:247, punkt 109) att även om skyddet för de intressen som avses i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001 inte är nödvändigt i förhållande till den som ansöker om tillgång till handlingar, ska ett sådant skydd däremot garanteras utomstående, i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 45/2001.
- 55 Det kan, för det andra, konstateras att rätten att få tillgång till handlingar inte är beroende av arten av det särskilda intresse som den som ansöker om tillgång kan ha, eller inte ha, av att erhålla den begärda informationen (dom av den 21 maj 2014, Catinis/kommissionen, T-447/11, EU:T:2014:267, punkt 61. Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 1 februari 2007, Sison/rådet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 43).
- 56 Eftersom den som ansöker om tillgång till handlingar, i egenskap av representant för allmänheten, inte behöver motivera sin ansökan, är även det faktiska intresse som ett utlämnande av de aktuella handlingarna kan ha för den sökande oväsentligt för tillämpningen av förordning nr 1049/2001 (se dom av den 26 april 2016, Strack/kommissionen, T-221/08, EU:T:2016:242, punkt 252 och där angiven rättspraxis).
- 57 För det tredje kan det konstateras att förordning nr 1049/2001, i enlighet med dess skäl 11, i artikel 4 innehåller undantagsbestämmelser enligt vilka institutionerna inte ska bevilja tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för något av de intressen som anges i artikeln (se dom av den 21 juli 2011, Sverige/MyTravel och kommissionen, C-506/08 P, EU:C:2011:496, punkt 74 och där angiven rättspraxis, och dom av den 13 januari 2017, Deza/ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

- 58 Det föreskrivs i detta hänseende i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001 att institutionerna ska vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande av handlingen skulle undergräva skyddet för den enskildes privatliv och integritet, särskilt i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter. Denna bestämmelse, i vilken det föreskrivs en särreglering som stärker skyddet för personer vars personuppgifter i förekommande fall kan komma att lämnas ut till allmänheten, innebär krav på att åtgärder som kan undergräva skyddet för den enskildes privatliv och integritet alltid ska prövas och bedömas med hänsyn särskilt till förordning nr 45/2001 (se dom av den 7 juli 2015, Axa Versicherung/kommissionen, T-677/13, EU:T:2015:473, punkterna 138 och 139 samt där angiven rättspraxis).
- 59 När en institution beslutar att avslå en ansökan om tillgång till en handling är den således i princip skyldig att förklara hur tillgången till handlingen konkret och faktiskt kan skada det intresse som skyddas av det av institutionen åberopade undantaget i artikel 4 i förordning nr 1049/2001. Risken för att detta intresse skadas måste vidare rimligen kunna förutses och inte endast vara hypotetisk (dom av den 21 juli 2011, Sverige/MyTravel och kommissionen, C-506/08 P, EU:C:2011:496, punkt 76 och där angiven rättspraxis).
- 60 Dessa undantagsbestämmelser bygger på en avvägning mellan de intressen som står mot varandra i en given situation, det vill säga å ena sidan de intressen som skulle gynnas av ett utlämnande av de berörda handlingarna och å andra sidan de intressen som skulle hotas av ett sådant utlämnande. Vilket beslut som fattas med anledning av en ansökan om tillgång till handlingar beror på vilket intresse som anses väga tyngst i det enskilda fallet (dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 42).
- 61 I förevarande mål har det inte bestritts att de omtvistade handlingarna innehåller personuppgifter som rör såväl MS som X och andra utomstående.
- 62 Enligt artikel 2 a i förordning nr 45/2001 avses med begreppet ”personuppgifter” ”varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (den registrerade)” och ”[e]n identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt, framför allt genom hänvisning till ett identifikationsnummer eller till en eller flera faktorer som är specifika för personens fysiska, fysiologiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet”.
- 63 Det framgår av artikel 2 a i förordning nr 45/2001 och av domstolens rättspraxis (dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, punkt 68, och dom av den 23 november 2011, Dennekamp/parlamentet, T-82/09, ej publicerad, EU:T:2011:688, punkt 27) att för- och efternamn kan anses utgöra personuppgifter.
- 64 Förutom namnuppgifter kan även upplysningar som hänför sig till en persons yrkesverksamhet anses utgöra personuppgifter, då det är fråga om upplysningar som rör nämnda personers arbetsförhållanden och dessa upplysningar indirekt kan användas för att identifiera en fysisk person i den mening som avses i ovannämnda bestämmelse, med tanke på att upplysningarna hänvisar till ett visst datum eller en viss kalenderperiod (se dom av den 22 maj 2012, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, T-300/10, EU:T:2012:247, punkt 117 och där angiven rättspraxis).
- 65 Domstolen har dessutom slagit fast att användningen av uttrycket ”varje upplysning” i definitionen av begreppet personuppgifter avspeglar unionslagstiftarens målsättning att ge begreppet en vidsträckt innebörd. Begreppet är inte avgränsat till känsliga upplysningar eller upplysningar av privat karaktär, utan kan innefatta samtliga upplysningar, såväl objektiva som subjektiva upplysningar som lämnas i form av åsikter eller bedömningar, under förutsättning att upplysningarna ”avser” den registrerade (dom av den 20 december 2017, Nowak, C-434/16, EU:C:2017:994, punkt 34).

- 66 Enligt artikel 8 b i förordning nr 45/2001 får personuppgifter i princip endast överföras om mottagaren visar att det är nödvändigt att personuppgifterna överförs och det saknas skäl att anta att den registrerades legitima intressen skulle kunna skadas.
- 67 I detta sammanhang åligger det först den som begär en sådan överföring att visa att den är nödvändig. När detta väl är styrkt ankommer det på den berörda institutionen att pröva om det föreligger något skäl att anta att den aktuella överföringen skulle kunna skada den berörda personens intressen. Om det inte föreligger några sådana skäl ska överföringen genomföras. I motsatt fall ska den aktuella institutionen göra en avvägning av olika berörda intressen för att avgöra ansökan om tillgång. Vilket beslut som fattas med anledning av en begäran om att allmänheten ska få tillgång till sådana handlingar beror på vilket intresse som anses väga tyngst i det enskilda fallet (se dom av den 16 juli 2015, ClientEarth och PAN Europe/EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, punkt 47 och där angiven rättspraxis, och dom av den 13 januari 2017, Deza/ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, punkt 53 och där angiven rättspraxis).
- 68 Eftersom det rör sig om upplysningar och bedömningar avseende MS:s, X:s och andra utomståendes privatliv, genom vilka dessa kan identifieras, har kommissionen i förevarande fall haft fog för att anse att innehållet i de omtvistade handlingarna omfattas av begreppet personuppgifter.
- 69 Att på grundval av förordning nr 1049/2001 lämna ut de omtvistade handlingarna till allmänheten skulle emellertid undergräva skyddet för privatlivet och integriteten för såväl MS som för X och andra utomstående som omnämns i handlingarna.
- 70 Mot bakgrund av omständigheterna i målet ligger det nämligen varken i MS:s intresse eller i X:s eller någon annan omnämnd utomståendes intresse att de omtvistade handlingarna blir offentliga.
- 71 Kommissionen borde därför ha gjort en avvägning mellan de olika berörda intressena för att kunna pröva ansökan om tillgång till X:s klagomål och den skriftväxling som förekommit mellan MS och X per e-post och via ett socialt nätverk mot bakgrund av det undantag som avser skyddet av den enskildes privatliv och integritet i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001, i enlighet med förordning nr 45/2001.
- 72 I detta sammanhang borde kommissionen även ha beaktat den omständigheten att i det fall endast en del av den begärda handlingen berörs av ett eller flera av de undantag som nämnts ovan, ska de andra delarna av handlingen i enlighet med artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 lämnas ut (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 27 november 2012, Steinberg/kommissionen, T-17/10, ej publicerat, EU:T:2012:625, punkt 55 och där angiven rättspraxis).
- 73 Kommissionen menar emellertid att det i förevarande fall inte var möjligt att avskilja vissa delar av de omtvistade handlingarna och anse att dessa inte omfattas av undantaget i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001, och inte heller möjligt att i dessa handlingar avskilja dem som innehöll de omtvistade personuppgifterna rörande MS eller X och andra utomstående.
- 74 Det ska i detta sammanhang påpekas att även personuppgifter som anonymiserats ska betraktas som personuppgifter som rör en utomstående, i den mån de är av sådan art att de kan hänföras till en fysisk person som kan identifieras med hjälp av kompletterande upplysningar.
- 75 I förevarande fall skulle en delvis tillgång till de uppgifter som finns i X:s klagomål eller i den skriftväxling som förekommit mellan X och MS ha inneburit att det var möjligt för allmänheten att identifiera de personer som nämns i de omtvistade handlingarna.
- 76 Det var därför inte möjligt för kommissionen att bevilja delvis tillgång till de omtvistade handlingarna utan att även röja identiteten på de utomstående som nämns i handlingarna.

77 Eftersom de omtvistade handlingarna innehöll personuppgifter som inte endast avsåg MS och som skulle ha blivit offentliga om dessa handlingar hade lämnats ut till denna person, hade kommissionen fog för att, efter en avvägning mellan berörda intressen, ge företräde åt X:s och andra utomståendes intresse av att deras identitet inte blir offentlig framför MS:s intresse av att kunna offentliggöra denna identitet och fog för att avslå MS:s ansökan om tillgång, med stöd av undantaget i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001.

78 Sökandens argumentation i detta hänseende kan därför inte godtas.

79 Talan kan följaktligen inte bifallas på den första grundens första del.

2) Den första grundens andra del: Åsidosättande av artiklarna 2 och 4.2 andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001

80 Sökanden har gjort gällande att de omtvistade handlingarna inte upprättats med avseende på ett rättsligt förfarande och att avslaget på MS:s ansökan om tillgång följaktligen saknar fog i den del det grundar sig på skyddet för rättsliga förfaranden. Sökanden har betonat att de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till försvar, kan utgöra ett sådant överordnat allmänintresse som motiverar att dessa handlingar lämnas ut.

81 Det följer dock av vad som anförts i punkterna 44–78 ovan att lagenligheten av besluten av den 2 februari och den 19 april 2016 inte kan ifrågasättas, eftersom samtliga omtvistade handlingar omfattas av undantaget i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001.

82 Den första grundens andra del är således verkningslös och ska lämnas utan avseende. Den första grunden ska således ogillas i sin helhet.

3) Den andra grunden: Åsidosättande av motiveringskyldigheten, principen om god förvaltning, principen om respekt för privatlivet och rätten till försvar och proportionalitetsprincipen

83 Sökanden har gjort gällande att kommissionen, genom att inte bevilja henne tillgång till de omtvistade handlingarna, har äventyrat MS:s möjlighet att utöva sin rätt till försvar, bland annat rätten att få tillgång till den akt som berör honom – vilket är en rättighet som garanteras i artikel 41.2 b i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) – och rätten till en rättvis rättegång – vilket är en rättighet som garanteras i artikel 47 i stadgan. Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen åsidosatt principen om respekt för privatlivet – vilket är en rättighet som garanteras i artikel 7 i stadgan – och proportionalitetsprincipen.

84 Med avseende på kommissionens argument att institutionen när som helst kunde avbryta MS:s samarbete med nätverket Team Europe, har sökanden gjort gällande att eftersom kommissionen framfört en allvarlig anklagelse angående MS:s olämpliga beteende gentemot X och andra utomstående, kräver MS:s rätt till försvar och oskuldspresumtionen att tillgång till de omtvistade handlingarna beviljas.

85 Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen endast lämnade en allmänt hållen motivering, eftersom den inte förklarade hur en tillgång till de omtvistade handlingarna, till exempel i en version där de namn som nämns i handlingarna har maskats, skulle äventyra skyddet av de berörda personernas personuppgifter och privatliv. Sökanden har tillagt att det inte kan anses klarlagt att kommissionen behandlat X:s klagomål på ett objektiva sätt.

- 86 Tribunalen erinrar inledningsvis om att motiveringskyldigheten enligt fast rättspraxis utgör en väsentlig formföreskrift som ska särskiljas från frågan huruvida motiveringen är hållbar, vilken ska hänföras till frågan huruvida den omtvistade rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende (dom av den 22 mars 2001, Frankrike/kommissionen, C-17/99, EU:C:2001:178, punkt 35, och dom av den 22 maj 2012, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, T-300/10, EU:T:2012:247, punkt 180).
- 87 Kommissionen har i detta hänseende, i beslutet av den 19 april 2016, tydligt angett de undantag som låg till grund för att avslå MS:s ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna, i och med att den framför allt, för samtliga dessa handlingar, åberopade undantaget i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001, angående skyddet för den enskildes privatliv och integritet.
- 88 Det framgår nämligen av beslutet av den 19 april 2016 att kommissionen ansåg att hela innehållet i de omtvistade handlingarna omfattades av begreppet personuppgifter. Detta berodde på att det rörde sig om uppgifter som avsåg såväl MS:s privatliv som andra personers privatliv, och som – för det fall dessa handlingar lämnades ut till allmänheten på grundval av förordning nr 1049/2001 – skulle ha gjort det möjligt att identifiera dessa personer. Ett utlämnande av dessa uppgifter skulle således, enligt kommissionen, innebära en överföring av personuppgifter i den mening som avses i artikel 8 b i förordning 45/2001 utan att något av de kumulativa villkoren för en sådan överföring var uppfyllt.
- 89 Av detta följer inte bara att MS hade möjlighet att få kännedom om skälen till beslutet av den 19 april 2016, utan även att tribunalen kunde pröva lagenligheten av detta beslut, såsom för övrigt framgår av punkterna 44–78 ovan. Enligt rättspraxis ska den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att unionsdomstolen ges möjlighet att utföra sin prövning (se dom av den 22 april 2008, kommissionen/salgitter, C-408/04 P, EU:C:2008:236, punkt 56 och där angiven rättspraxis). Kommissionen har följaktligen uppfyllt sin motiveringskyldighet med avseende på de omtvistade handlingarna.
- 90 Sökandens argument – nämligen att beslutet att inte ge MS tillgång till de omtvistade handlingarna åsidosatte hans rätt till försvar, särskilt hans rätt att få insyn i den akt som rörde honom, och oskuldspresumtionen, och att det stred mot stadgan – kan inte heller godtas. Ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna gjordes nämligen inte i samband med ett administrativt eller rättsligt förfarande i vilket dessa rättigheter och principer varit tillämpliga, utan i samband med ett avtalsförhållande som knöt MS till kommissionen och som reglerades av det avtal om samförstånd och den lagstiftning som var tillämplig på detta avtal.
- 91 Av detta följer att talan inte kan bifallas på den andra grunden. Yrkandet om ogiltigförklaring av besluten av den 2 februari och den 19 april 2016, i den del de innebar att MS:s ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna avslogs, ska således ogillas. Det saknas därvid anledning att pröva huruvida yrkandet om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning i den del det avser beslutet av den 2 februari 2016.

c) Yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet av den 16 juni 2016, genom vilket MS:s ansökan om att de omtvistade personuppgifterna skulle överföras till honom avslogs

- 92 Sökanden har till stöd för detta yrkande om ogiltigförklaring åberopat en enda grund, nämligen ett åsidosättande av artiklarna 8, 13 och 20 i förordning nr 45/2001.
- 93 Enligt sökanden ingår bestämmelserna i artikel 8 i förordning nr 45/2001 inte bland de villkor för eller begränsningar av den allmänna rätten till tillgång som fastställs i artikel 13 i denna förordning. Det finns enligt sökanden ingen anledning att anta att en överföring av de omtvistade personuppgifterna skulle äventyra utomståendes legitima intressen. I synnerhet har kommissionen, såsom

ombudsmannen påpekade i punkt 32 i sitt förlikningsförslag, inte styrkt att ett utlämnande av de omtvistade handlingarna konkret och faktiskt skulle undergräva X:s privatliv och integritet eller privatlivet och integriteten för andra personer som nämns i dessa uppgifter. Sökanden har i andra hand gjort gällande att de kumulativa villkoren i artikel 8 b i förordning nr 45/2001 var uppfyllda i förevarande fall.

- 94 Sökanden har dessutom gjort gällande att det enda syftet med MS:s ansökningar var att förstå de beskyllningar som framförts mot honom och att visa att dessa beskyllningar saknade fog, för att kunna återställa sanningen och återupprätta hans heder. Det var dessutom nödvändigt att överföra de omtvistade personuppgifterna för att det skulle vara möjligt att förstå kommissionens beslut av den 10 april 2013 att avbryta MS samarbete med nätverket Team Europe. Inte heller artikel 20 i förordning nr 45/2001 kan utgöra stöd för beslutet att avslå MS:s ansökan om att dessa personuppgifter skulle överföras till honom, vilket ombudsmannen också konstaterat.
- 95 Kommissionen har, med avseende på den påstått felaktiga tillämpningen av artiklarna 13 och 20 i förordning nr 45/2001, gjort gällande att de omtvistade personuppgifterna inte var sådana personuppgifter som enbart avsåg MS och att han inte kunde verifiera att de var korrekta eller få dem rättade, utplånade eller blockerade. Förordning nr 45/2001 har varken till ändamål eller syfte att göra det möjligt att få tillgång till, att ifrågasätta eller att få till stånd en rättelse av en rent subjektiv beskrivning som lämnats till kommissionen av en klagande som deltagit i en konferens och en middag med MS och som kommunicerat med honom via ett socialt nätverk och via e-post.
- 96 Kommissionen har dessutom, när det gäller tillämpningen av artikel 8 b i förordning nr 45/2001, gjort gällande att det endast är möjligt att överföra personuppgifter till en utomstående när denna överföring dels uppfyller villkoren i artikel 8 a eller 8 b i denna förordning, dels utgör en lagenlig behandling, i enlighet med kraven i artikel 5 i förordningen. Sökanden har, i sin talan i mål T-435/16, enligt kommissionen inte angett hur överföringen till MS av personuppgifter som avser utomstående kan anses vara lagenlig. Kommissionen anser således att det inte har visats att det var nödvändigt att överföra personuppgifterna, i den mening som avses i artikel 8 b i förordningen. Kommissionen har vidare gjort gällande att MS mycket väl kände till de skäl som låg till grund för beslutet av den 10 april 2013 att avsluta MS:s samarbete med nätverket Team Europe.
- 97 Som svar på sökandens argument, som framförts i syfte att bestrida att artikel 20 i förordning nr 45/2001 är tillämplig och enligt vilket kommissionen inte visat att det förelåg en verklig risk för utomståendes grundläggande rättigheter eller legitima intressen, har kommissionen uppgett sig ha samrått med X, som befarade att MS skulle återkomma och avkräva henne eller hennes vänner en förklaring. Kommissionen anser, med beaktande av dessa farhågor och de omtvistade handlingar som den innehar, att det förelåg en sådan risk.
- 98 Kommissionen har slutligen gjort gällande att det inte var möjligt att avskilja vissa uppgifter i de omtvistade handlingarna och anse att dessa inte omfattades av begreppet personuppgifter. Det var således inte möjligt för kommissionen att bevilja delvis tillgång (förutom till upplysningar utan något sakinnehåll) till de omtvistade handlingarna utan att röja personuppgifter eller uppgifter om berörda personers privatliv eller uppgifter som gjorde det möjligt att identifiera dem.
- 99 Tribunalen konstaterar inledningsvis att förordning nr 45/2001 har ett annat ändamål än förordning nr 1049/2001. Medan den sistnämnda förordningen syftar till att säkerställa största möjliga insyn i unionsmyndigheternas beslutsprocesser och i de uppgifter på vilka dessa myndigheter grundar sina beslut, syftar den förstnämnda förordningen, såsom framgår av dess artikel 1, till att säkerställa skyddet för fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt rätten till skydd för privatlivet, vid behandlingen av personuppgifter (dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, punkt 49, och dom av den 21 september 2016, Secolux/kommissionen, T-363/14, EU:T:2016:521, punkt 26).

- 100 Det framgår av rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna angående artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, att en enskilds rätt till skydd för sitt anseende ingår som en del i rätten till respekt för privatlivet (Europadomstolens dom av den 21 september 2010, Polanco Torres och Movilla Polanco mot Spanien, CE:ECHR:2010:0921JUD 003414706, punkt 40, och dom av den 7 februari 2012 Axel Springer AG mot Tyskland, CE:ECHR:2012:0207JUD 003995408, punkt 83). En persons anseende utgör en väsentlig del av dennes personliga identitet och dennes moraliska integritet, vilka ingår i personens privatliv (Europadomstolens dom av den 25 februari 1992, Pfeifer och Plankl mot Österrike, CE:ECHR:1992:0225JUD 001080284, punkt 35). Samma överväganden gäller med avseende på en persons heder (Europadomstolens dom av den 4 oktober 2007, Sanchez Cardenas mot Norge, CE:ECHR:2007:1004JUD 001214803, punkt 38, och dom av den 9 april 2009, A. mot Norge, CE:ECHR:2009:0409JUD 002807006, punkt 64).
- 101 I enlighet med artikel 13 c i förordning nr 45/2001 har en person vars personuppgifter behandlas rätt att få klar information om vilka personuppgifter som behandlas och all tillgänglig information om varifrån dessa uppgifter kommer. I detta hänseende ska förordning nr 45/2001 tolkas i enlighet med artikel 41 i stadgan, enligt vilken var och en ska ha rätt till en god förvaltning, vilket bland annat innefattar en rätt att få tillgång till den akt som berör honom eller henne (dom av den 16 september 2013, CN/rådet, F-84/12, EU:F:2013:128, punkterna 39 och 40).
- 102 I detta sammanhang innebär skyddet av den grundläggande rätten till respekt för privatlivet bland annat att en registrerad fysisk person kan försäkra sig om att de personuppgifter som avser vederbörande är korrekta och att de behandlas på ett sätt som är tillåtet. Det är för att kunna utföra nödvändiga kontroller som den registrerade har rätt att få tillgång till uppgifter som rör honom eller henne och som är föremål för behandling. Denna rätt att få tillgång är nödvändig bland annat för att möjliggöra för den registrerade att, i förekommande fall, få uppgifterna rättade, utplånade eller blockerade av den registeransvarige och därigenom utöva rätten att begära att bedömningar som rör honom eller henne efter en viss tid ska utplånas, det vill säga förstöras (se, analogt, dom av den 20 december 2017, Nowak, C-434/16, EU:C:2017:994, punkt 57 och där angiven rättspraxis).
- 103 Sökanden har, mot bakgrund av de skäl som hon har åberopat i punkt 94 ovan, styrkt att en tillgång till de omtvistade personuppgifterna angående MS är nödvändig för att, i förekommande fall, kunna begära att de rättas eller utplånas. MS hade nämligen inte fått tillgång till de påståenden om hans olämpliga uppträdande som framförts i X:s klagomål, trots att kommissionen tydligt angett att dessa påståenden låg till grund för dess beslut av den 10 april 2013 att avbryta MS:s samarbete med nätverket Team Europe (se punkt 6 ovan) och således kunnat skada hans anseende och heder, i egenskap av medarbetare i detta nätverk.
- 104 Artikel 20 i förordning nr 45/2001 innehåller emellertid undantag till och begränsningar av en registrerads rätt till tillgång. Unionens institutioner och organ kan bland annat begränsa tillämpningen av artikel 13 i denna förordning i den mån som en sådan begränsning är en nödvändig åtgärd för att säkerställa skyddet av den registrerades eller andras fri- och rättigheter.
- 105 Dessutom regleras överföringen av personuppgifter till andra mottagare än unionens institutioner och organ eller den registrerade i artikel 8 i förordning nr 45/2001, enligt vilken personuppgifter endast kan överföras till en sådan mottagare om denne visar att det är nödvändigt att personuppgifterna överförs och det saknas skäl att anta att den registrerades legitima intressen skulle kunna skadas med anledning av överföringen.
- 106 Eftersom de omtvistade personuppgifterna utgör uppgifter av personlig karaktär som avser såväl MS som X och andra utomstående som nämns i de omtvistade handlingarna, ska en avvägning göras mellan de legitima intressen som företräds av de olika personer som i förevarande fall står mot varandra för att fastställa om det finns ett övervägande intresse som motiverade att MS nekades tillgång till dessa personuppgifter.

- 107 Även om man godtar kommissionens argument att behovet av skydd avsåg de omtvistade handlingarna i sin helhet, har kommissionen inte, i sitt beslut av den 16 juni 2016, motiverat på vilket sätt ett utlämnande av dessa handlingar och då särskilt av de två handlingar som innehåller skriftväxlingen mellan X och MS, vilka MS redan hade tillgång till i egenskap av upphovsman eller adressat, konkret och faktiskt kunnat undergräva X:s legitima intressen eller de legitima intressena för andra utomstående som nämndes i dessa handlingar.
- 108 Kommissionen kunde i detta hänseende, i beslutet av den 19 april 2016, inte för fullständighetens skull hänvisa till att den person som ingett klagomålet av rädsla för repressalier inte önskade att MS skulle få del av de omtvistade personuppgifterna. Även om kommissionen vid förhandlingen gjorde gällande att en av de personer som nämns i de omtvistade handlingarna bor i samma stad som MS, finns det ingen uppgift i akten som tyder på att MS, som redan hade tillräckliga upplysningar för att kunna identifiera X och Y som de personer som kunde ha ingett klagomålet, hade övervägt att vidta några repressalier mot dem, genom att vidta andra åtgärder än vad som krävdes för att försvara hans legitima intressen.
- 109 Ombudsmannen påpekade själv i punkt 32 i sitt förlikningsförslag att ”med avseende på [MS:s] rätt till försvar, var skälet [för att inte lämna ut de omtvistade handlingarna som avsåg att skydda X:s konfidentiella uppgifter] inte övertygande, eftersom kommissionens representation inte [hade] företett någon bevisning för att det fanns en verklig risk riktad mot [X:s] grundläggande rättigheter eller legitima intressen och eftersom [X:s] påståenden och de bevis denne företett [utgjorde] de avgörande, eller till och med de enda, bevisen mot [MS].
- 110 I detta hänseende framgår det av rättspraxis att enbart den omständigheten att en handling rör ett intresse som omfattas av ett undantag inte räcker för att tillämpa undantaget. Den berörda institutionen måste även förklara hur ett utlämnande av handlingen konkret och faktiskt skulle kunna skada det intresse som skyddas av ett undantag i denna artikel (se dom av den 16 juli 2015, ClientEarth/kommissionen, C-612/13 P, EU:C:2015:486, punkt 68 och där angiven rättspraxis, dom av den 11 mars 2009, Borax Europe/kommissionen, T-121/05, ej publicerad, EU:T:2009:64, punkt 43 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 mars 2009, Borax Europe/kommissionen, T-166/05, ej publicerad, EU:T:2009:65, punkt 50 och där angiven rättspraxis).
- 111 I förevarande fall framgår det inte av beslutet av den 16 juni 2016 att kommissionen gjorde en korrekt avvägning mellan de olika förekommande legitima intressena, såsom krävs vid en samlad tillämpning av artiklarna 8, 13 och 20 i förordning nr 45/2001.
- 112 Detta leder sammantaget till att beslutet av den 16 juni 2016, genom vilket kommissionen avlog MS:s ansökan om att de omtvistade personuppgifterna skulle överföras till honom, strider mot artiklarna 8, 13 och 20 i förordning nr 45/2001 och därför ska ogiltigförklaras. Det saknas därvid anledning att pröva den andra grunden som åberopats av sökanden.

2. Skadeståndsyrkandet

- 113 Sökanden har begärt skadestånd för den ideella skada som MS påstås ha lidit med anledning av att kommissionen avlog hans begäran om tillgång till de omtvistade handlingarna och om att de omtvistade personuppgifterna skulle överföras till honom.
- 114 Sökanden har gjort gällande att kommissionen, genom att inte ge MS tillgång till de omtvistade handlingarna och vittnesmålen och genom att vägra att överföra de omtvistade personuppgifterna till honom, har agerat felaktigt och åsidosatt MS:s grundläggande rättigheter, såsom rätten till försvar och rätten till respekt för privatlivet, vilket för MS ledde till en känsla av orättvisa och till ett minskat förtroende för denna institution. Av dessa skäl anser sökanden att yrkandet om skadestånd är

fristående från yrkandet om ogiltigförklaring och kan göras gällande även om talan om ogiltigförklaring ogillas. Sökanden har uppskattat den av MS lidna skadan till 20 000 euro, i vart och ett av målen, det vill säga till ett sammanlagt belopp om 40 000 euro.

- 115 Enligt fast rättspraxis krävs det att flera villkor är uppfyllda för att unionen ska ådra sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar, i den mening som avses i artikel 340 FEUF, för rättsstridiga åtgärder som vidtagits av en institution, nämligen att det handlande som läggs institutionen till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan handlandet och den åberopade skadan. Om ett av dessa villkor inte är uppfyllt ska talan ogillas i sin helhet, och det saknas därvid anledning att pröva om övriga villkor för unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar är uppfyllda (dom av den 14 oktober 2014, *Giordano/kommissionen*, C-611/12 P, EU:C:2014:2282, punkt 35 och där angiven rättspraxis, och dom av den 9 september 1999, *Lucaccioni/kommissionen*, C-257/98 P, EU:C:1999:402, punkt 14).
- 116 Dessutom ska ett yrkande om skadestånd för materiell eller ideell skada ogillas när det föreligger ett nära samband mellan detta yrkande och ett yrkande om ogiltigförklaring som i sin tur ogillats eller avvisats (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 2006, *kommissionen/Fernández Gómez*, C-417/05 P, EU:C:2006:582, punkt 51).
- 117 I förevarande fall har yrkandet om skadestånd för den ideella skada MS påstås ha lidit till följd av det påstått rättsstridiga beslutet att avslå hans ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna ett nära samband med yrkandet om ogiltigförklaring av besluten av den 2 februari och den 19 april 2016, i det att de innebär att MS:s ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna avslogs. Såsom framgår av punkterna 43–91 ovan har prövningen av de grunder som åberopats till stöd för detta yrkande om ogiltigförklaring emellertid inte påvisat att kommissionen vidtagit någon rättsstridig åtgärd och således inget fel som kan leda till att den ådragit sig ansvar. Följaktligen ska även yrkandet om skadestånd för den skada MS påstås ha lidit till följd av dessa rättsstridiga åtgärder ogillas.
- 118 När det gäller yrkandet om skadestånd för den ideella skada MS påstås ha lidit till följd av det påstådda rättsstridiga beslutet att avslå hans ansökan om att överföra de omtvistade personuppgifterna till honom, så framgår det av punkt 112 ovan att beslutet av den 16 juni 2016, genom vilket MS:s ansökan om att dessa personuppgifter skulle överföras till honom avslogs, strider mot artiklarna 8, 13 och 20 i förordning nr 45/2001 och därför ska ogiltigförklaras. Enligt fast rättspraxis kan en ogiltigförklaring av en rättsstridig rättsakt i sig utgöra en lämplig och i princip tillräcklig ersättning för all ideell skada som rättsakten kan ha gett upphov till (se dom av den 9 november 2004, *Montalto/rådet*, T-116/03, EU:T:2004:325, punkt 127 och där angiven rättspraxis), såvida sökanden inte visar att han eller hon har lidit en ideell skada som kan skiljas från den rättsstridighet som föranledde ogiltigförklaringen och som inte kan ersättas fullt ut genom denna ogiltigförklaring (se dom av den 6 juni 2006, *Girardot/kommissionen*, T-10/02, EU:T:2006:148, punkt 131 och där angiven rättspraxis).
- 119 Den känsla av orättvisa och det lidande som den berörde drabbas av genom att han eller hon måste inleda ett domstolsförfarande för att komma till sin rätt utgör en skada som är en direkt följd av att administrationen har agerat på ett rättsstridigt sätt. Denna skada är ersättningsgill i den mån den inte kan gottgöras genom att den rättsstridiga rättsakten ogiltigförklaras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juli 2014, *CG/EIB*, F-115/11, EU:F:2014:187, punkt 132).
- 120 Ogiltigförklaringen av en rättsstridig rättsakt kan inte i sig utgöra en adekvat ersättning när denna rättsakt innehåller en uttrycklig negativ bedömning av sökandens kapacitet som skulle kunna kränka denne (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 februari 1990, *Culin/kommissionen*, C-343/87, EU:C:1990:49, punkterna 27–29, dom av den 23 mars 2000, *Rudolph/kommissionen*, T-197/98, EU:T:2000:86, punkt 98, och dom av den 13 december 2005, *Cwik/kommissionen*, T-155/03, T-157/03 och T-331/03, EU:T:2005:447, punkterna 205 och 206).

- 121 I förevarande fall har beslutet av den 16 juni 2016 – genom vilket kommissionen avslog MS:s ansökan om att överföra de omtvistade personuppgifterna till honom utan att företa en korrekt avvägning mellan de olika förekommande legitima intressena – kunnat leda till en känsla av orättvisa hos MS och medföra att hans förtroende för kommissionen minskade. Detta beslut grundade sig dessutom, såsom framgår av de argument som kommissionen utvecklade inför ombudsmannen och inför tribunalen, på ”farhågor om att [MS] skulle vidta repressalier mot [X] eller någon annan person som nämns i X:s klagomål”, och således på en form av negativ bedömning med avseende på MS som kunnat kränka honom.
- 122 Under dessa omständigheter kan en ogiltigförklaring av beslutet av den 16 juni 2016 inte i sig utgöra en adekvat ersättning för den ideella skada som MS lidit till följd av detta beslut.
- 123 Yrkandet om skadestånd ska således delvis bifallas, i den del det avser den ideella skada MS lidit till följd av det rättsstridiga beslutet att avslå hans ansökan om att de omtvistade personuppgifterna skulle överföras till honom, och skadestånd ska utgå med ett belopp om 5 000 euro. Yrkandet ska ogillas i övrigt.

IV. Rättegångskostnader

- 124 Enligt artikel 134.3 i tribunalens rättegångsregler ska vardera rättegångsdeltagaren bära sina rättegångskostnader om deltagarna ömsom tappar målet på en eller flera punkter.
- 125 I detta fall har såväl sökanden som kommissionen delvis tappat målet. De ska därför bära sina respektive rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

följande:

- 1) Europeiska kommissionens beslut av den 16 juni 2016 att avslå MS:s ansökan om överföring av vissa personuppgifter till honom ogiltigförklaras.**
- 2) Kommissionen förpliktas att betala 5 000 euro till VG, i egenskap av universalarvinge till MS.**
- 3) Talan ogillas i övrigt.**
- 4) VG och kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Pelikánová

Valančius

Öberg

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 27 november 2018.

Underskrifter